

6. Słuch fonematyczny

Drodzy Rodzice!

Wasze dziecko od najmłodszych lat jest otaczane różnymi bodźcami akustycznymi – dźwiękami płynącymi z otoczenia. Są to dźwięki, których źródło znajduje się w domu, w przedszkolu czy na ulicy. Niektóre są głośne, wyraźne, w inne trzeba się uważnie wsłuchać. Na niektóre reagujemy od razu, do innych musimy się przyzwyczaić, zauważyć, że one występują.

Może się zdarzyć, że mimo dobrze funkcjonującego słuchu fizycznego (braku jakichkolwiek zaburzeń stwierdzonych w badaniach przez laryngologa czy audiologa) dziecko z trudem przyswaja i rozwija mowę. Musi włożyć więcej wysiłku, by zapamiętać np. rymowankę. Trudniej mu zapamiętać, kiedy ma wymawiać głoskę „sz”, a kiedy głoskę „s” albo myli je obie z głoską „ś”. Nie umie podzielić wyrazów na sylaby, a sylab na głoski. Z trudem uczy się słów w języku obcym. Przyczyną mogą być zaburzenia słuchu fonematycznego, który umożliwia nam różnicowanie dźwięków mowy. Pozwala odróżnić od siebie podobnie brzmiące wyrazy o różnym znaczeniu (np. *noże* – *nosze*). Daje możliwość uporządkowania słuchowego słów w zakresie ilości i kolejności głosek czy wyrazów. Dobrze rozwinięty słuch fonematyczny wpływa korzystnie na opanowanie umiejętności czytania i pisania.

Warto zachęcać dziecko do zabaw, których celem jest koncentrowanie się na dźwiękach, np.:

- znajdźcie w domu przedmioty, które wydają jakiś dźwięk (instrumenty muzyczne, garnki, klocki), nazywajcie źródło dźwięku (bez kontroli wzroku, chowamy przedmiot, na którym gramy),
- śpiewajcie znane piosenki wysokim lub niskim (cienkim lub grubym) głosem,
- recytujcie wierszyki (wyliczanki) – głośno lub cicho,
- szukajcie słów zaczynających się taką samą głoską.

Anna Lewandowska

Logopeda